

Bruklina P. (9 gadi) no Jūtas štata, ASV

Pagājušogad es bibliotēkā izvēlējos grāmatu par kādu meiteni, kura bija sākusī rakstīt emuāru. Man šķita, ka tā būs interesanta grāmata, jo galvenā varone ir tajā pašā vecumā, kā es un arī mana mamma raksta emuāru. Tādēļ man šķita, ka tā varētu būt grāmata, kuru es varētu attiecināt uz sevi.

Es biju izlasījusi tikai dažas lappuses, kad grāmatā minētā meitene neatbilstoši pieminēja Tā Kunga Vārdu. Pēc izlasītā mani pārņēma nelāga sajūta. Tomēr es turpināju lasīt, cerot, ka tas ir tikai atsevišķs gadījums. Es izlasīju vēl dažas lappuses, un viņa to atkārtoja.

Es aizgāju pie savas mammas un pastāstīju viņai par izlasīto. Es nezināju, vai man vajadzētu turpināt lasīt. Mana mamma teica, ka tā ir mana izvēle. Taču viņa piekrita, ka, visdrīzāk, nebūtu labi turpināt lasīt, ja šī

meitene saka to, kas nav pareizi. Mana mamma teica, ka tas nebūtu labi — īpaši jau tādēļ, ka viņa neatbilstoši piemin Tā Kunga Vārdu.

Es nolēmu paskatīties, vai tas atgadīsies vēl kādu reizi, tādēļ es aši pāršķirstīju grāmatu. Es sapratu, ka Tā Kunga Vārda neatbilstoša izmantošana ir daļa no šīs meitenes ierastā runasveida. Es nolēmu nodot grāmatu bibliotēkā, neturpinot lasīt.

Mani skumdināja tas, ka grāmatas autore neatbilstoši izmanto Tā Kunga Vārdu. Taču pēc tam, kad es biju nodevusi grāmatu bibliotēkā, es priecājos, ka esmu veikusi pareizu izvēli. Es zinu, ka es sekoju „Maniem evaņģēlija standartiem” no grāmatas *Ticība Dievam*, kur ir teikts: „Es lasīšu un skatīšos tikai to, kas ir tīkami Debesu Tēvam.” Es zinu, ka Debesu Tēva un Jēzus Vārds mums ir jāizmanto tikai un vienīgi godbijīgi un cieņpilni. ●

Vai man vajadzētu turpināt lasīt?

